

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Jn co[m]muni vni[us] [con]fessoris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

In cōi vnius cōfessoris

oī ludea r̄ (spēalit̄ hterlm̄ r̄ maritima)

Maritima aliquā ē adiectiuū: aliquā p̄o
substatiuū feminini ḡnis: r̄ eq̄ pollet ei
qđ alicubi d̄r̄ māregima: r̄ fecat terrā vi
cīnā mārl: eo mō qđ dicim⁹ nos ripariā.
Ista aut̄ maritima fm̄ Bed. nō ē mari
tūma mārl galilee: s̄z maris magni (r̄ ty
ri r̄ s̄dōis) supple p̄tib. Spēalit̄ at iste
due cluitates nomianſ l̄z cēnt i p̄dicta
maritima: qz erāt cluitates gētiliū (qui
venerāt vt audirēt eū: r̄ sanarens a lan⁹
guorib⁹ suis). Et q̄ vexabat a spiriſib⁹
imūdīſicurabat. r̄ oīs turba q̄rebat eū sic simulatio aīm r̄ota fr̄trū l̄incerita/
tangere. qz p̄t̄ de illo exibat r̄ sanabat te r̄ pirate fraudabit. Hec ille. (Abil
oēs. Et ip̄e eleuat̄ ocul⁹ i discipulos su⁹ em̄ ogrū qđ nō reuelef̄ neq̄ abſcōdituz
os: dicebat) S̄z p̄z q̄r̄ istas beatitudies. p̄z qđ nō sciat̄. qm̄ q̄ i tenebris dirixit̄; i luie
ponebat turb̄ fm̄ ea qđ dēa sūt. Ad h̄ dī dicent̄: r̄ qđ i aure locuti est̄ i cubitul⁹
eo q̄ l̄z ch̄es vellet docere turbā d̄ br̄tu p̄dileabat i tec̄. Dico at̄ vob̄ amic⁹ mei
dīntib⁹ qđ auerterent ab his q̄ q̄rebāt i isine terreami ab his q̄ occidūt corp⁹: r̄
vita voluptuosa. qz n̄ iam apli erāt ab post hec nō h̄t̄ apl⁹ qđ faciat̄. Qndaz
bis auerſi: iō ad eos fm̄onē dirigit̄. Le at̄ vob̄ quē timeat̄. Timete eū q̄ post
terā patet ex dict̄. Bri paupes: qz vīm q̄ occiderit h̄z prate mittere i gehēna.
est̄ regnū dei. Bri q̄ nāc esurit̄: qz satu
re dico vob̄: h̄sic rierte. Nōne qnq̄ pas
rabimint. Bri q̄ nūc fletis: qz ridebitis seres veneunt. i. vēdūt̄ (dipōdiō). i. dupl̄
Bri erit̄ cū vos oderit̄ hoīes: r̄ cū sega
ciast̄. Nā duplex as fac vñū dipōdiuz
uerit̄ vos r̄ exprobrauerit̄ r̄ etecerit̄ no
z vñ⁹ ex ill' n̄ i obliuīde corā deo. S̄z
mē vīm rāq̄ malū p̄f̄ filiū hoīes. Gau⁹
dete i illa ole r̄ exultate: ecce em̄ merces
vīa multa est in celo)

Aliud

Idēs Jesus turbas a/
scēdit i mōtē) Mat. v. r̄ cuz
sedisser/ accesserit ad eū disci
puli et̄. Et ap̄ies os suū/dō
cebat eos di. Bri paupes sp̄u: qm̄ ipoꝝ
ē regnū celoz. Bri mītes: qm̄ ipi possit̄
debūt terrā. Bri q̄ lugēt̄: qm̄ ipi q̄solā
bunī. Bri q̄ evītūt r̄ sitūt iusticiā: qm̄ sp̄osam
saturabūt. Bri mītīcordes: qm̄ ipi illō Virgilij: Si nō p̄ cesuz thalami te
mīscōdam p̄seqn̄. Bri mūdo corde: qm̄ dec̄q̄ fūllser. Yo hic saluator volēs doh
sp̄i deū videbunt. Bri pacifict̄: qm̄ filij cere q̄ ch̄isani debēt ch̄im venītē i die
dei vocabūt. Bri q̄ p̄secutōne patiunt̄ more: v̄l i die iudic̄ pati r̄ vigiles expe
p̄secutōne: qm̄ ipoꝝ ē reg. ce. Bri estis crare: ponit eīm d̄ suis expectatiū nob̄
cū maledixerit vob̄ hoīes r̄ p̄secuti vos

Aliud

Facēdite a fermētōpha
riseoy qđē hypocrit⁹) Lu. xij.
Est̄ at̄ scīēdū xp̄barisi p̄ hy
pocriſim r̄ ficta seītarē auer
tebat p̄plū a pirate. iō dñs dixit canē
dū eē fermetū eoz. i. hypocritiz. Theo
Locat̄ at̄ fermetū hypocriſim tanq̄ al
terant̄ r̄ corrūpēt̄ itētōes hoīm qđ se
venerāt vt audirēt eū: r̄ sanarens a lan⁹
igesserit. Hec ille. Bed. Nā sicut modi
guorib⁹ suis. Et q̄ vexabat a spiriſib⁹
cū fermetū totā farine massaz corrūpīt
imūdīſicurabat. r̄ oīs turba q̄rebat eū sic simulatio aīm r̄ota fr̄trū l̄incerita/
tangere. qz p̄t̄ de illo exibat r̄ sanabat te r̄ pirate fraudabit. Hec ille. (Abil
oēs. Et ip̄e eleuat̄ ocul⁹ i discipulos su⁹ em̄ ogrū qđ nō reuelef̄ neq̄ abſcōdituz
os: dicebat) S̄z p̄z q̄r̄ istas beatitudies. p̄z qđ nō sciat̄. qm̄ q̄ i tenebris dirixit̄; i luie
ponebat turb̄ fm̄ ea qđ dēa sūt. Ad h̄ dī dicent̄: r̄ qđ i aure locuti est̄ i cubitul⁹
eo q̄ l̄z ch̄es vellet docere turbā d̄ br̄tu p̄dileabat i tec̄. Dico at̄ vob̄ amic⁹ mei
dīntib⁹ qđ auerterent ab his q̄ q̄rebāt i isine terreami ab his q̄ occidūt corp⁹: r̄
vita voluptuosa. qz n̄ iam apli erāt ab post hec nō h̄t̄ apl⁹ qđ faciat̄. Qndaz
bis auerſi: iō ad eos fm̄onē dirigit̄. Le at̄ vob̄ quē timeat̄. Timete eū q̄ post
terā patet ex dict̄. Bri paupes: qz vīm q̄ occiderit h̄z prate mittere i gehēna.
est̄ regnū dei. Bri q̄ nāc esurit̄: qz satu
re dico vob̄: h̄sic rierte. Nōne qnq̄ pas
rabimint. Bri q̄ nūc fletis: qz ridebitis seres veneunt. i. vēdūt̄ (dipōdiō). i. dupl̄
Bri erit̄ cū vos oderit̄ hoīes: r̄ cū sega
ciast̄. Nā duplex as fac vñū dipōdiuz
uerit̄ vos r̄ exprobrauerit̄ r̄ etecerit̄ no
z vñ⁹ ex ill' n̄ i obliuīde corā deo. S̄z
mē vīm rāq̄ malū p̄f̄ filiū hoīes. Gau⁹
dete i illa ole r̄ exultate: ecce em̄ merces
vīa multa est in celo)

Aliud

In cōmuni vni⁹ p̄fessoris.

Sint lūbi vñi p̄fici. Lu.
xij. Ad euīdētiā p̄ntis euāgey
lī scīēdū ē q̄ antiq̄tus nuprie
nocte celebrari p̄suēt̄: r̄ an
bunī. Bri q̄ evītūt r̄ sitūt iusticiā: qm̄ sp̄osam
saturabūt. Bri mītīcordes: qm̄ ipi illō Virgilij: Si nō p̄ cesuz thalami te
mīscōdam p̄seqn̄. Bri mūdo corde: qm̄ dec̄q̄ fūllser. Yo hic saluator volēs doh
sp̄i deū videbunt. Bri pacifict̄: qm̄ filij cere q̄ ch̄isani debēt ch̄im venītē i die
dei vocabūt. Bri q̄ p̄secutōne patiunt̄ more: v̄l i die iudic̄ pati r̄ vigiles expe
p̄secutōne: qm̄ ipoꝝ ē reg. ce. Bri estis crare: ponit eīm d̄ suis expectatiū nob̄
cū maledixerit vob̄ hoīes r̄ p̄secuti vos

cte dñm suū vt a nuprijs domū redeat

fuerit: r̄ dixerit oī malū aduersuz vos

Di ḡ (Sint lūbi vñi) cū sp̄uāles q̄ s̄t̄ iu

mētīres p̄f̄ me. Gaudete r̄ exultate q̄

tellect⁹ r̄ volūtas: q̄ corpōles (p̄fīct̄)

nī merces vīa copiosa est in cel.) P̄ns

i. parati ad exēq̄ndā mādata dñi vñi: r̄

reſtrīcti ab omī volūtate (Et lucerne

BB. 9

Tractatus

III

ardentes in maiis vīis). s. sint. **D**an⁹ at nō ex ignorātiā sit ostēdat/ut de Reb.
sunt opatiōes. Lucerna ē rō dirigēs sua mig. q̄ difficile sit plātū i oīb facere de
lucē q̄ tūc ardet q̄m amor charitatis pco
mirat lumē rōnis. H̄e ḡ lucernā i ma
nib⁹ ē dirigi i ogib⁹ lumie rōnis ⁊ iſlā⁹
maris ardore charitatis: seclus⁹ oīb mal⁹
affectib⁹ (Et vos fili⁹ homib⁹). s. sit⁹ ⁊
estote (expectatib⁹ dñm suū). s. iſfū ch̄z
(q̄n̄ reuertat) i die moris v̄l iudicij (a nū
ptis) vite cfne ad q̄s iuit p ascētōez (vt
cū venerit ⁊ pulsauerit p egritudines aut
fiḡ iudicij (festi apia⁹ ei)). i. cū amore i
suo corde suscipiat (Bri fui illi q̄s cum
venerit dñs iuenerit v̄līgīlātes Amē di
co vob⁹ p̄ceiger se). i. fm Greg. scad reh
tribuēdū pabit (z facer illos discubēr)
s. oīno reqescere a laborib⁹ fm Theo. ⁊
Dlo. i ep̄la ad Titū. (z trāslēs misstrā
bit illi) Trāsl̄t at fm Greg. dupl̄t. Unō
mō a iudicio ad regnū rediēs: v̄l a vīsi
one hūanitat⁹ ad vīlōnē dītar⁹ nos ele
uās. Prima at vīglīa fm eude ē pueri
tia. Scđa iuētēns. Tertia senec⁹. Di
cit at h̄ dñs se nocte vētūz. v̄l q̄r ad līt̄
terā iudicij erit i nocte. i. in crepusculo
dīci. v̄l q̄r sicut nox obscura ē ita scētū
z icognitū ē nob̄ tps adūctus ei⁹ i die
moris v̄l iudicij (Et si venerit in scđa vi
gilla. z si i tercia vīglīa venerit ⁊ ita in
venerit. bri sunt fui illi). Hoc at scētōe
qm̄ si sc̄r̄ p̄famili. q̄ ho. fur venīr̄ vīglī
laret vīc̄: z nō sineret pfodi domū su
am. Et vos estote pati: q̄r q̄ hora nō pu
rat. fili⁹ hoīs veniet)

Aliud

Vīglīate quia nescīt q̄
hora dñs vester ventur⁹ (lit)
Matt. xxiiij. In h̄ euāgelio
dñs hora fīgnalr̄ oēs ad vi
glīan̄ expectādū dñz venītē i die mor
ris v̄l iudicij. Deinde spēalt ut dīt H̄l
la. hora fīgnalr̄ epos ⁊ platos dīcēs (H̄l dīcē
scētōe qm̄ si sc̄r̄ p̄familias qua ho
ra fur vētūz eet vīglīarer vīc̄: z n̄ si
neret pfodi domū suaz. Ideoq̄ et vos
estote pati: q̄r nescīt q̄ hora fili⁹ hoīs vē
tur⁹ ē. Qūspītūs ē fidēlis seru⁹ ⁊ pru
dēs qē p̄stītūs dñs sup̄ familiā suam
ut dīt illis cibū i r̄pe). Interrogat aut̄ pl̄⁹ aut̄ mīn⁹ fm diversitatē meritoz.

Pomo quidā pegre pro
scītōes) Matt. xxv. Est autē
scēdū q̄ p̄s euāgelīū ē pabō
licū. et in eo ut dī glo. dñs red
ēbēdit eos marie platos q̄ nōlē x̄ba
pōdēs p̄ primo. (H̄o qdā). i. lesus ch̄us
(pegre p̄fīcītēs) id ē fm hūanitatē ascē
des i celū. fm Greg. ⁊ Or̄g. Hūanitas
ei cu ex p̄tīs sītē copolita: qm̄ ē sup celos
eleuata nō ē in p̄tīa sua. Loc⁹ em p̄pīz ē
sphera actiūp ⁊ passiūp: in q̄ debēt ē
oia p̄nām corrūptibllā. Peregrīat ḡ
i celo ch̄is fm hūanitatē vocavit fuog
suos). i. ap̄los fm Hiero. ⁊ tradidit illi
bona sua. i. doctrīna euāgelīca. Nō ē at
intelligēdū q̄ istā sol apl̄is tradidērit:
z tradidit ea oīb fidēlib⁹: int q̄s qdaz
de neglīgētā p̄dēnāt. v̄l si p̄ istos serū
uos ap̄los intelligīm⁹: opōrēt in ap̄os
stolis intelligere platos tērētē apl̄icū
qdū. i. ep̄os (Et vnt dedit qn̄c talētā.
alij aut̄ duo: alij ho vnu. vñtētē fm p̄
p̄tī vñtētē). i. capacitatē ⁊ dīspositōem
suscipiētū: fm Hiero. ⁊ Chrys. Un̄ p̄
qn̄c ⁊ duo z vnu talētū: diuerst grad⁹
scētō cognitōis diuīoyp fm eosdē. Sītē
cut em hō vētē pecunia altā lucrat: ita
hō docēdo q̄ didict⁹: merek āpl̄orē norl
ciā salētē in futura vīta: vbi deū videbē

In cōi vnius cōfessoris

(et p̄fēc̄ ē st̄ti. Abiūt aut̄ q̄ q̄nq̄ talēz minasti: et 2gregas vbi nō sparsisti: et ea accep̄at: et op̄at̄ est i eis: et lucrat̄ ē mēs ab iū et abscōdi talentū tuū i terra) alia q̄nq̄ doceo q̄ didic̄t et exhortan̄t. Si iste dicas abscōdisse talētū doctrine: do. Et aut̄ sc̄lēdū/vt dī Chryſ. q̄ i pa vacādo terrentiañ illi: v̄bis nihil debe rabol̄ nō oportet oia serutari: s̄z ad intē mus intelligere nissq̄ tales in die luctationē respicere dicētis. Et h̄ maxime i c̄j nō habebūt merita q̄ dō p̄tent. Et ista facere opt̄. S̄ilr̄ q̄ duo accep̄at lu similit̄ i rep̄hētōe dñi q̄ sequit̄ nihil aliꝝ crat̄ ē alia duo. Qui aut̄ vnu accep̄at ud debemus intelligere nissq̄ tal̄ p̄ sua abiēs fodit in terrā: et abscōdit pecunia negligētia i die ludic̄ increpabit. Si dñi sul)qr fm Greg. intent̄ terrenis ne v̄o dicas abscōdisse ex fatua humiliat̄e goch̄s nō docuit vt debebat: s̄z suffocat̄ v̄l stulto vel timore: q̄ cessauit a doctrinā, ut doctrinā quā accep̄at p̄p̄ volunt̄ na: dicas q̄ tal̄ fū i v̄bis suis se excusat̄es. Ill̄ fodiit i terrā fm Orig. Ille q̄ ac si nō docuit: qr̄ i h̄ timuit offendere de cepta docēd̄ p̄tute: nō docuit ex q̄daz um: cū timere nō deberer: s̄z i deo. Fidē ficta humiliat̄e et religiōe Post multū re. et dñs i rep̄hēdēdo dī q̄ ip̄e a numus ko tēp̄s). i. In die iudicij em. Chryſ. et larijs. i. ab auditorib⁹ q̄ doctrinā accep̄ Hieron. (venit dñs fuoꝝ illoꝝ et posuit p̄sident̄/exegiſet rōnē de bñficio ſuſced̄ rōnē cū eis. Et accedēs q̄ q̄nq̄ talēta pte doctrine: si fuſſent ingrati. et dī vſia accep̄at: obrulit alia q̄nq̄ talēta: dicēs. eī in opando et in docēdo si fuſſent ne Dñe q̄nq̄ talēta tradidisti mihi: ecce a gligētes! Ecce habes qđ tuū ē. Rūdes lla q̄nq̄ ſup̄lucrat̄ ſum.) Iſta oblatio aut̄ dñs eius: dixit ei. Serue male et p̄ ſc̄ ē intelligēda: vt ip̄a merita q̄ q̄s do ger: ſciebas q̄ mero vbi n̄ ſentio et 2gre cēdo ad q̄dūt: loquāt̄ deo p̄ euideritaz go vbi n̄ ſparſi. Optuit ḡ te cōmitte pe facti. Apparebit em̄ i die ludit̄i q̄ ille cūtā mea numularijs: et venies ego rece q̄ magnā accep̄it doctrinā et ſeruent̄ do p̄ſſem v̄tq̄ ſuſſent ego ſe vſura. Tollit euit: dign̄ erit vt ſibi dupliceſ ſnoticia diuinoꝝ. i. vt p̄ merita ſuis magnū gđū i vſiōe dei habeat. At et dñs eī. Euge ſue bone et fidel̄) Raba. Euge interieſ etio eft letat̄; p̄ qđ dñs gāndū ſuſſu inſt nuat: q̄ bñ laborant̄ ſuū ad gāndū et nū inuitat̄. Hec ille. (qr̄ in pauca fuſſiſt fidel̄: ſup̄ multa te pſtituā) Greg. Tūc fidel̄ ſū ſup̄ multa te pſtituā: cū deuicta ois corrūptōis moleſtia: de terrēt gau dīs i illa celeſti ſede collocaf̄. Hec ille. (intra i gaudiū dñi ſuū). i. p̄tiam et vi tā ſocundā. Et norans dī: intra i gau diū. et nō: gaudiū intrabit in te: qr̄ etet̄ nā felicitat̄ nulla creatura cōprehēdeſ re pōt. Et em̄ iſtā i ſeſſeſ ſinſe par ticipat̄. Eode mō exponēdū eft qđ dī ſeruo duoz talēt̄ (Accessit aut̄ et qui duo talēta accep̄at et al. Dñe duo talēta traſtādīſi mihi: ecce alia duo lucrat̄ ſum. Ait illi dñs eī: Euge ſue bone et fidel̄: qr̄ ſup̄ pauca fuſſiſt fidel̄: ſup̄ multa te pſtituā: intra i gaudiū dñi ſuū. Ac cedēs aut̄ et q̄ vnu talentū accep̄at: ait. Dñe ſcio q̄ bñ dñr̄ eo: meritis vbi n̄ ſe

AA 3

Tractatus

III

hic erit fieri et stridor dentium) Glorie deus dulca. ex post festum trinitatis

Aliud

Pomo quidam nobilis abiit in regionem loginquam accipe sibi regnum et reuertit Luc. ix. Ad iste locum huius euangelij sciedit est quod iudei etiam apostoli ann ascensione christi crederat regnum christi esse corpore et terrenum. Et ubi regnum christi non daret regnum iudeorum. sed si in epe habuit restitutes regnum israel. Et sicut filii regis excederent perirentur sedere vnde ad dei paterem et reuertantur. Et ubi quod christus ascenderet ultra in hierusalem existibat eum regnus. Et ubi dicitur in regia ciuitate ecclias existit edificium. Christus volens istum sensum ab eis amouere induxit prius pabolam: omnes qui in primo aduentu venerant patrem et in secundo venient regre. Unde dicitur Lucas (Hec illud audiens) scilicet quod dominus dicit cebat Iacob: ut habet super i festo dedicacionis ecclesie ad iudicium dixit pabolam: eo quod est propter hierusalem: et quod existimatorem. Et discipuli quod festum regnum dicit. Et christi manifestatio stare. Dixit ergo habuimus quidam i. christus natum domini virginis nobilis quod filius David regis sum caro et sanguis ab aliis per suam mortem et ascensionem in regione loginquam. Et ad celum empyreum (accipit pabola regnum) super omes angelos et oem creaturam et reuertit in fine mundi ad iudicium domini. Vnde dicitur quod in fine mortis et ascensionis iudicium nunc et nuncum faciat: eo quod in habuimus quidam oes nuncum includuntur. Nam visus ad dece varians nuncum. sed post dece sit replicatio precedentium. Nam unde id est quod vnde et dece duodeci quod dico et dece: et sic de aliis (dedit illud dece mamas). Et vnde sitatem bonorum suorum quod hoibz periret plueruit sive sunt greci sive nature: sive fortune. Est autem mamas podo: et drachmas appedentes sum alligatae: vel sum altos certum. et utrumque per se est diversas geras. Singulare ergo fidelibus dedit singulas mamas: vel singulare dedit dece: non quod singuli equi bona suscepint absolute: sed quod equi suscepunt sum suam proportionem: loquendo de his bonis quod dispositioem supponunt. Nam quod ad dispositioes ipsas deo dat ut vult. unde non esse sunt equales in naturalibus. Et tunc ad illud

los. Negotiacionem). Et exercete vobis collata bona: ut per vias eorum mereamini accipere materia (duo venio). Et quisque venient ad iudicium. visus enim ad die illam currit tempus negotiacionis. Et mercede (Lives at ei). Et iudei ex quod sanguine christi natum est (oderat eum) per maiori preci salte quod ad rectores et capita populi (et misericordem postulationem) dicentes. Nolumus hunc regem super nos: quod non est sic intelligendum quod iudei miserent ad prius post christi ascensionem mamas: quod ex parte sua diceretur quod christus non daret regnum iudeorum. sed quod ex ipso suo facto ostenderunt se nolle illuzi regem. Nam post christi ascensionem conati sunt christi fidem eliminare (et factum est ut redirent) in die iudicij (accepto regem). Et postquam acceptum regnum (et fuisse vocari fructus suos: quibus dedit pecuniam) ut sciret quantum quisque negocierat eum. Venit autem dominus dicentes. Domine misericordia tua decem mamas adquisiuit. Et ait illi: Euge fui bone: qui in modico fuisse fidei: et eris praeterea habens super decem ciuitates. Et sum tua misericordia erit proportionabilis et proximum tuum in celo. Et cetera dicta et dicentes da patrem ex dictis in precedenti euangelio. Et aliter venit dicens: Domine misericordia tua fecit quantum mamas. Et huic ait. Et tu esto super quinq[ue] ciuitates. Et alter venit dicens domine ecce misericordia tua habui repositorum in sudario. et misericordia mea quod non semiaui. Et quod non dedi pecuniam meam ad menses: et ego veniens cum viis ut exegisssem illam. Et ait illi: dixit auferre ab illo mamas et date illi quod decem mamas habet. Et dixerunt ei: domine habet decem mamas. Dico autem vobis quod oī habet das bis et abundabit: ab eo autem quod non habet et quod habet auferet ab eo.

Aliud

Pomo accedit lucernas. Lu. xij. In primis euangelio recitat saluator a fidelibus iteratione per universam excludere summis exceptis ad hoc ex lucerne et oculo. Recta ergo intentionis est sumis lucerne lucet et ardet.

De Communione virgis

qua includit fidē et ardore charitatis. neq; quo ad substantiam operis: neq; q; Nā recta intentio facit opari p; deum ad intentionem (erit lucidum totū) id ē amatu: et q; supponit notitia dei q; per ipsum cōpositum ex opere et intentione. fide est et amore: q; est caritas v; actus charitatis. Dicit g;. (Nemo accedit lumen synecarbo. Si autem esset malum tērna). i. nemo haberet bonā intētioē lucentē fide et ardore charitate (et i. abscondit ponit neq; sub modo) ea. i. inflectēdo circa ipsa adhuc et fruēda (s; su; p; cadelabz). i. i. altū erigit: ut finis intētioē sint fruges q; modo mensurant: sed eterna felicitas (ut q; ingreduntur lumen vidēat). i. ut oēs cogitationes q; intrat do- mū scie et animi cui: lumen videat. i. rebus intētioē ad deum dirigant. sic hō animis bulas dirigunt lumen. Q; vo p̄dicta de intētioē dicta sine declarat i his q; sequuntur. Est at sc̄edū q; sic hō sumit lucerna spūalit et fecit p; corpore oculū: ita et cor p; sumit spūalit et p; matiale fecit. Est at spūale corp; n̄m (spāa mltitudo operis bonorum ex genere suo: ex diueris operis rīb; bonis rāq; ex varijs mēbris) integra. Dicit g;. (Lucerna corporis tuū). i. mltitudis operis tuorū (est oculus tuū) id est intētio tua: q; oculū idecirco dicitur: q; a hoīem opando dirigit (Si oculū tuū fuerit simplex). i. intētio pura et recta: sive oī plica simulatiōis (totū corp; tuū lucidū erit). i. oga tua visibilis erit i. p̄spectu dei. Gl̄det at p̄pē deo oga quādō approbat. Tū p̄. Olli dñi sup iustos. Nō querit ne am sint sup malos: q; i. oī loco oculū dñi et templū bonos et malos. Prover. xv Sed ipēali mō vider iustos et oga iusto rū. q; i. virūq; approbat. (Si autem ne quā). i. malū (fuerit) Est autē intētio mala: q; op; qdō fit est ad malū fine ordinata: quis de se bonū sit (et corp; tuū rene brosū erit) q; s. oga tua si videbit deus ad p̄mū sed ad tormentū. (Glide g; ne lumen plene et perfecte possidere potest. ve mē qdō in te est). i. intētio que debet esse dicit: nisi venditis omnibus. Hanc lumen diriges te ad deum (tenebre sine). i. uentum abscondit inuenitor fm Hiero n̄ dīrigat te p̄ rectā viā: sed errare facit nymum: non ex inuidia: sed ut seruaret at: (Si g; corp; tuū totū). i. q; ad oēs p̄ et nō perderet. Uel fm Gregorium thesēs sine q; ad oēs operis (lucidū fuerit) saurus iste est desiderium salutis etne. q; est visibile seu probabile a deo qn Ager vo in quo later: est disciplina stuē ad bonitatem opis et quantū ad recensū dī celestis: id ē sancta cōversatio. Hunc eundē intētioēs (n̄ h̄ns aliquā partē res thesaurum oportet abscondere. q; dīaz p̄ebiarum) id ē n̄ existens tenebrosum: boli libenē surant illud. Uel possimus

In cōi vnius virginis.

Simile est regnum celorum thesauro) Dat. xiiij. Ad i. celo lectū p̄ntis euāgeliū sc̄endū ē p; eorū q; possessore carēt qdam sunt q; nunq; possessorem habuerūt: ut gēme inuente in litorē maris. Alia vo aliquid habserunt possessorem: ut antiqui thesauri. Prima fm sc̄m Tho. ij. q. lxv. occupati inuenienti pcedunt. Et eadem ratio est de secundis: ut dī si q; leges ciuiles ad pacem hoīem statut erunt ut in secundis medietas sit possel foris agri. Qdō intelligit si inuenit i. alle eno non data opera. si vo data est opa; totū est inuenientis. Inst. de rerū dīj. q. trem. Ideo ille de quo in p̄fensi euāgeliō agitur dicitur emissus agrū et sine conditiōe totum thesaurum pos sideret. (Simile ergo est regnum celorum) id est status ecclēsie militantis: seu status christianitatis (thesauro abscondito in agro) Iste thesaurus fm Libry; tū: sosto. est predicatione euāgelicā abscondita in agro huius mundi: quam nul; ad p̄mū sed ad tormentū. (Glide g; ne lumen plene et perfecte possidere potest. ve mē qdō in te est). i. intētio que debet esse dicit: nisi venditis omnibus. Hanc lumen diriges te ad deum (tenebre sine). i. uentum abscondit inuenitor fm Hiero n̄ dīrigat te p̄ rectā viā: sed errare facit nymum: non ex inuidia: sed ut seruaret at: (Si g; corp; tuū totū). i. q; ad oēs p̄ et nō perderet. Uel fm Gregorium thesēs sine q; ad oēs operis (lucidū fuerit) saurus iste est desiderium salutis etne. q; est visibile seu probabile a deo qn Ager vo in quo later: est disciplina stuē ad bonitatem opis et quantū ad recensū dī celestis: id ē sancta cōversatio. Hunc eundē intētioēs (n̄ h̄ns aliquā partē res thesaurum oportet abscondere. q; dīaz p̄ebiarum) id ē n̄ existens tenebrosum: boli libenē surant illud. Uel possimus

Tractatus

III

ardentes in maiis vīis). s. sint. **D**an⁹ at nō ex ignorātiā sit ostēdat/ut de Reb.
sunt opatiōes. Lucerna ē rō dirigēs sua mig. q̄ difficile sit plātū i oīb facere de
lucē q̄ tūc ardet q̄m amor charitatis pco
mirat lumē rōnis. H̄e ḡ lucernā i ma
nib⁹ ē dirigi i ogib⁹ lumie rōnis ⁊ iſlā⁹
maris ardore charitatis: seclus⁹ oīb māl⁹
affectib⁹ (Et vos fili⁹ homib⁹). s. sit⁹ ⁊
estote (expectatib⁹ dñm suū). s. iſfū ch̄z
(q̄n̄ reuertat) i die moris v̄l iudicij (a nu⁹
ptis) vīte cfne ad q̄s iuit p ascētōez (vt
cū venerit ⁊ pulsauerit p egritudines aut
fiḡ iudicij (festi apia⁹ et)). i. cū amore i
suo corde suscipiat (Bri⁹ fui illi q̄s cum
venerit dñs iuenerit vīgilātes Amē di
co vob⁹ p̄ceiger se). i. fm Greg. scad reh
tribuēdū pabit (z facer illos discubēr)
s. oīno reqescere a laborib⁹ fm Theo. ⁊
Dlo. i ep̄la ad Titū. (z trāslēs misstrā
bit illi) Trāsl̄t at fm Greg. dupl̄t. Unō
mō a iudicio ad regnū rediēs: v̄l a vīsi
one hūanitat⁹ ad vīsionē dītar⁹ nos ele
uās. Prima at vīgilia fm eude ē pueri
tia. Scđa iuētēns. Tertia senec⁹. Di
cit at h̄ dñs se nocte vētūz. v̄l qr̄ ad līch
terā iudicij erit i nocte. i. in crepusculo
dīci. v̄l qr̄ sicut nox obscura ē ita scētū
z icognitū ē nob̄ tps adūctus ei⁹ i die
moris v̄l iudicij (Et si venerit in scđa vi
gilia. z si i tercia vīgilia venerit ⁊ ita in
uenerit. bri⁹ sunt fui illi). Hoc at scētore
qm̄ si sc̄tr̄ p̄familiā. q̄ ho. fur venīr̄ vīgi
larer vīc̄: z nō sineret pfodi domū su
am. Et vos estote pati: qr̄ q̄ hora nō pu
rat. fili⁹ hoīs veniet)

Aliud

Vīgilate quia nescīt q̄
hora dñs vester ventur⁹ (lit)
Matt. xxiiij. In h̄ euāgelio
dñs hora fīgnal⁹ oēs ad vi
gīlātā expectādū dñz venītē i die mor
ris v̄l iudicij. Deinde spēalt ut dīt H̄i
la. hora fīgnal⁹ epos ⁊ platos dīcēs (H̄i aūc
scētore qm̄ si sc̄tr̄ p̄familiās qua ho
ra fur vētūz eet vīgilarer vīc̄: z n̄ si
neret pfodi domū suaz. Ideoq̄ et vos
estote pati: qr̄ nescīt q̄ hora fili⁹ hoīs vē
tur⁹ ē. Qūspītūs ē fideli⁹ seru⁹ ⁊ pru
dēs qē p̄stītūs dñs sup̄ familiā suam
ut dīt illis cibū i r̄pe). Interrogat aut̄ pl̄⁹ aut̄ mīn⁹ fm diversitatē meritoz.

Pomo quidā pegre pro
scītēs) Matt. xxv. Est autē
scēdū q̄ p̄s euāgelīū ē pabō
licū. et in eo ut dī glo. dñs red
ēbēdit eos marie platos q̄ nōlē x̄ba
pōdētē primo. (H̄o qdā). i. lesus ch̄ius
(pegre p̄fīcītēs) id ē fm hūanitatē ascē
des i celū. fm Greg. ⁊ Or̄g. Hūanitas
ei cu ex p̄tīs sītē copolita: qm̄ ē sup celos
eleuata nō ē in p̄tīa sua. Loc⁹ em p̄pīz ē
sphera actiūp ⁊ passiūp: in q̄ debēt ē
oia p̄nām corrūptibllā. Peregrīat ḡ
i celo ch̄is fm hūanitatē vocauit fuog
suos). i. ap̄los fm Hiero. ⁊ tradidit illi
bona sua. i. doctrīna euāgelīca. Nō ē at
intelligēdū q̄ istā sol apl̄s tradidēt:
z tradidit ea oīb fideli⁹: int q̄s qdaz
de neglīgētā p̄dēnāt. v̄l si p̄ istos ser⁹
uos ap̄los intelligīm⁹: opōrēt in ap̄os
stolis intelligere platos tētēs apl̄cū
qdū. i. ep̄os (Et vnt dedit qm̄ talētā.
alij aūr duo: alij ho vnu. vñtētē fm p̄
p̄tī vñtētē). i. capacitātē ⁊ dīspositōem
suscipiētū: fm Hiero. ⁊ Chrys. Un̄ p̄
qm̄z ⁊ duo z vnu talētū: diuerst grad⁹
scētē cognitiōis diuīp fm eosdē. Sītē
cut em hō vētē pecunia altā lucrat: ita
hō docēdo q̄ dīdītē: merek āpl̄tōrē not
ciā salētē in futura vīta: vbi deū videbē